

AMB CAMES QUE RODEN

Ja se'ns ha escapat un altre any, i si fem balanç del 2007, hem de dir que per a les persones amb diversitat funcional ha estat un any amb moltes novetats que, en alguns casos, obrin noves vies per aconseguir la igualtat d'oportunitats imprescindible per a desenvolupar una vida normalitzada, o com ens agrada dir a nosaltres, una vida independent, i amb altres que fan una passa enrere.

L'aprovació de la Convenció sobre els drets de les persones amb discapacitat per part de l'Assemblea General de Nacions Unides i l'adhesió d'Espanya a aquesta aprovada per unanimitat pel ple del Congrés dels Diputats, així com l'entrada en vigor de la Llei de promoció de l'autonomia personal i atenció de les persones en situació de dependència a principis d'any, ens van donar moltes esperances quant a l'inici d'una nova etapa en què les persones amb diversitat funcional començaríem a gaudir dels nostres drets i rebriem les ajudes i prestacions adequades a les necessitats individuals de cada persona. Per desgràcia, dotze mesos després, les coses no han canviat gaire i aquesta llei que deien que durant el primer any de vigència ja atendria aquelles persones que abastaren el grau III –el màxim que marca l'esmentada llei, que correspon a aquelles persones que més atencions necessiten– a penes s'ha desenvolupat.

Comprenem que els engranatges de les diverses administracions públiques mai no han estat ben greixats i sempre xerriquen per posar-se en marxa, i més quan s'han de coordinar entre elles i cadascuna és governada per partits de distint signe polític. Això no obstant, en una qüestió com aquesta, que afecta els drets humans i les atencions que necessiten de manera urgent centenars de milers de persones en situació de dependència, ens sembla vergonyós que no s'impose el seny i el sentit comú en pro del benestar de la ciutadania.

Per aquesta raó, seguiran sent necessaris actes com ara la Marxa no competitiva per la igualtat d'oportunitats de les persones amb diversitat funcional organitzada el 2 de desembre pròxim pel GIAT sobre Discapacitat de la Fundació Isonomia. Sota el lema "Totes les persones som diferents. Totes les persones som iguals", més de 500 ciutadanes i ciutadans vam recórrer els carrers de Castelló reclamant la igualtat a l'hora d'exercir els nostres drets.

Mar Dalmau Caselles/Cèsar Gimeno i Nebot
Col·laboradora i col·laborador del GIAT sobre Discapacitat
Fundació Isonomia per a la Igualtat d'Oportunitats